

Hep mi Yanılır İnsan

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 30 Aralık 2017

Bulutları ikram eden bir Tanrı besliyor evren
Şaibeli aşkları ihbar eden
Bir gölge mahiyetinde,
Evimin uçuk duvarlarında.
Mutfaktaki dolapta saklı
O sefer tasında
Biriktirdiklerime şahit sadece gölgem.

Kurdukça hayaletini dünden kalan
İssiz varlığın çitasını
Yükseltmek daha da fazla
Çok daha yakın kılmak yine
Merkezine yalnızlığın.

Der top olsa bile kelimeler
Hazan üflerken dualarımı
Birer birer.
Aslında ıslık çaldığım kadar
Korkusuzum;
Aklımın koridorlarında
İp atlayan sesi kısık sonbahar:
Üstelik her ay kendince şahit
Görevini teslim edene kadar.

Derli toplu bir girizgâhta
El yordamı ayırdıklarım:
Külliyen baltalayan hayallerimi
İrili ufaklı adamlar
Yine kadın görünüşlü
Ve yalan çukurlar
Mezarı kasten kazılmış
Hangi nankör şiir ise
Yaftalandığımın nazarında
Derin bir iç çekip kendime yol bulmak
Adına ama... susmalıyım bu gece,

Diyen dolunayı kıskanırken yıldızların
Sönmüş ferine
Çatık kaşlı bir nizam tertipleyip
Adam boyu sevdaların yüzü suyu hürmetine.

Demediğim ne mi kaldı?
Dediğim ne ki?
Ha gölgelik ha sundurması naaşımın.
Ha seyirlik
Ha sevdiğim nicesi
Bir adım ötemde,
Ansızın irkildiğim devasa seslerin
Olmaz mı bir sahibi,
Demeyi belledikçe
Sandık sandık hep mi yanılır insan,
Demenin bedeli belki de en derin huzur:
Bilmek doğruyu yalan nispetinde,
Çizmek üstünü geçen ömrün.

Geçkin kızların şair bozması
Sararmış gelinliğine
Bir çamur daha atan
Hangi kâhinse,
Solun bekâretini
Sağ gözün nazarından korumak adına
Son bulacağının beklentisi
Yine dağınıklığı toplamak
Şiire kılıf geçirdiğim
Koyu gözlerinde gecenin,
Gece körü bellediğim tutsak kehanetlerin
Ezeli rekabeti.

Yine adımlamakla aşınan
Yola bir engel de sen koy, dercesine
Kayıp o mizansende
Şiir başına aldığım mutlak rehaveti
İzlerken perde perde,
Çapağını aldığım ölüm mahiyetinde
Bir yalnızlık daha düştü payıma:

Neticede bir Őiirden öte yol
Yine düřtüğüm hikâyenin
Kucağına konan.

Gölgemin kırık kanatlarında
Şaibeli bir fısıltı
Niyet bellediğimi nasip kılarken Tanrı
Boş boğazlı imgeden kaçıp da
Tutulduğum Őu kehanet bedelinde
En arsız Őairim belki de
Sevgiyi katıksız içtiğim cümle cümle.